

Protejarea intereselor financiare ale UE - combaterea fraudei

Rezoluția Parlamentului European din 3 iulie 2013 referitoare la Raportul anual pe 2011 privind protejarea intereselor financiare ale UE – combaterea fraudei (2012/2285(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale referitoare la rapoartele anuale anterioare ale Comisiei și ale Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF),
- având în vedere Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulat „Protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene – Combaterea fraudei – Raport anual pe 2011” (COM(2012)0408) și documentele care însoțesc această comunicare (SWD(2012)0227, SWD(2012)0228, SWD(2012)0229 și SWD(2012)0230) ¹,
- având în vedere Raportul OLAF - Raport anual pe 2011²,
- având în vedere Raportul anual al Curții de Conturi referitor la execuția bugetului privind exercițiul financiar 2011, însoțit de răspunsurile instituțiilor³,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Curtea de Conturi privind strategia antifraudă a Comisiei (COM(2011)0376),
- având în vedere propunerea Comisiei de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal (COM(2012)0363),
- având în vedere propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind programul Hercule III în vederea promovării unor activități în domeniul protecției intereselor financiare ale Uniunii Europene (COM(2011)0914),
- având în vedere articolul 325 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii⁴,
- având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 mai 2012 referitoare la protecția intereselor financiare

¹ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-commission/2011/report_en.pdf

² http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-olaf/2011/olaf_report_2011_en.pdf

³ JO C 344, 12.11.2012, p. 1.

⁴ JO L 298, 26.10.2012, p. 1.

⁵ JO L 312, 23.12.1995, p. 1.

ale Uniunii Europene – combaterea fraudei – Raport anual pentru 2010¹,

- având în vedere Rezoluția sa din 15 septembrie 2011 referitoare la eforturile UE de combatere a corupției², Declarația sa din 18 mai 2010 privind eforturile Uniunii de combatere a corupției³ și Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European intitulată „Combaterea corupției în UE”(COM(2011)0308),
 - având în vedere raportul anual al OLAF pentru 2012 și raportul Comitetului de supraveghere a OLAF pentru același an,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar, precum și avizele Comisiei pentru afaceri externe și ale Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A7-0197/2013),
- A. întrucât UE și statele membre au responsabilitatea comună de a proteja interesele financiare ale Uniunii și de a lupta împotriva fraudei și întrucât cooperarea strânsă dintre Comisie și statele membre este esențială;
- B. întrucât statele membre au responsabilitatea primară de a executa aproximativ 80 % din bugetul Uniunii, precum și de a colecta resurse proprii, printre altele sub formă de TVA și taxe vamale;
- C. întrucât Comisia a luat recent câteva inițiative importante privind măsuri politice de combatere a fraudei,

Comentarii generale

1. subliniază că lupta împotriva fraudei și a oricăror alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii este obligația Comisiei și a statelor membre, obligație consacrată prin Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
2. reamintește că este în egală măsură important să se asigure protejarea intereselor financiare ale Uniunii atât la nivelul colectării resurselor UE, cât și la nivelul cheltuielilor;
3. salută Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene – Combaterea fraudei – Raport anual pe 2011 („raportul anual al Comisiei”); regretă totuși că raportul se limitează la date raportate de statele membre; subliniază că statele membre utilizează definiții diferite pentru tipuri similare de infracțiuni și că nu toate colectează date statistice similare și detaliate prin respectarea de criterii comune, ceea ce face dificilă colectarea de date statistice sigure și comparabile la nivelul UE; prin urmare, regretă că nu este posibil să se evalueze global scara reală a neregulilor și a fraudelor în statele membre la nivel individual și nici să se identifice și să se sancționeze acele state membre în care se înregistrează cel mai înalt nivel al neregulilor și fraudelor, după cum s-a cerut în mod repetat de către Parlament;

¹ Texte adoptate, P7_TA(2012)0196.

² JO C 51 E, 22.2.2013, p. 121.

³ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 62.

prin urmare, recomandă stabilirea unor criterii standard de evaluare privind neregulile și fraudă în toate statele membre și combinarea lor cu sancțiuni corespunzătoare pentru cei care se fac vinovați de încălcare;

4. reamintește că fraudă este un comportament voluntar neregulat care constituie o infracțiune penală și că o neregulă reprezintă nerespectarea unei reguli și regretă faptul că raportul Comisiei nu tratează în profunzime fraudă și abordează foarte pe larg neregularitățile; reamintește că articolul 325 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) se referă la fraudă, și nu la nereguli și solicită să se facă o distincție între fraude și erori sau nereguli;
5. observă că, potrivit raportului anual al Comisiei, în 2011 au fost raportate ca fraude 1 230 de nereguli și că impactul lor financiar a scăzut cu 37 % în comparație cu 2010, iar suma lor s-a ridicat la 404 milioane EUR; recunoaște că politica de coeziune și agricultura rămân cele mai importante două domenii care suferă din cauza celui mai ridicat nivel de fraudă, cu un impact financiar de 204 milioane EUR și, respectiv, de 77 de milioane EUR; se întreabă totuși dacă aceasta scădere reflectă situația reală în ceea ce privește activitățile frauduloase sau este mai curând un semn că sistemele de supraveghere și control din statele membre sunt deficiente;
6. solicită Comisiei să monitorizeze îndeaproape eficacitatea sistemelor de supraveghere și de control din statele membre și să garanteze că informațiile furnizate privind nivelul neregulilor din statele membre reflectă situația reală;
7. subliniază că situația statelor membre care nu transmit date în timp util sau furnizează date inexacte reappare de mulți ani; subliniază că nu sunt posibile compararea și evaluarea obiectivă a anvergurii fraudei în statele membre ale Uniunii Europene; subliniază că Parlamentul European, Comisia și OLAF nu își pot exercita funcțiile în mod adecvat în ceea ce privește evaluarea situației și depunerea de propuneri și reiterează că o astfel de situație nu poate fi tolerată; solicită Comisiei să își asume pe deplin responsabilitatea pentru recuperarea fondurilor necuvenit plătite pentru bugetul UE; încurajează Comisia să stabilească principii uniforme de raportare în toate statele membre și să asigure colectarea de date comparabile, sigure și adecvate;
8. subliniază că Uniunea Europeană trebuie să accelereze eforturile de consolidare a principiilor e-guvernării care ar stabili condițiile pentru o mai bună transparență a finanțelor publice; atrage atenția asupra faptului că tranzacțiile electronice, față de tranzacțiile în numerar, au referințe și, prin urmare, devine mai dificil să se comită fraude și este mai ușor să se identifice suspiciunile de fraudă; încurajează statele membre să reducă pragul plăților obligatorii, altele decât cele cu numerar;
9. solicită Comisiei să ia în considerare legătura existentă între raportările statelor membre privind fraudele și lipsa unui drept penal armonizat, care să stabilească o definiție comună a comportamentului fraudulos și a infracțiunilor în domeniul protejării intereselor financiare ale Uniunii; subliniază că sistemele de drept penal ale statelor membre au fost armonizate doar într-o măsură limitată;
10. subliniază că 233 de rapoarte de anchetă au fost publicate privind cazuri de fraudă legate de folosirea abuzivă a fondurilor UE pe o perioadă de 5 ani în cele 27 de state membre, cele mai active state membre în procesul de raportare fiind Regatul Unit, Slovacia,

Germania, Bulgaria, Spania, România și Estonia¹; este de părere că jurnalismul de anchetă a avut un rol important în expunerea fraudelor cu impact asupra intereselor financiare ale Uniunii și reprezintă o sursă valoroasă de informații care trebuie luată în considerare de către OLAF și de către autoritățile judiciare sau de către alte autorități relevante din statele membre;

11. reamintește că în Rezoluția sa din 6 aprilie 2011 referitoare la protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – Lupta împotriva fraudei – Raportul anual 2009², Parlamentul solicita introducerea unor declarații naționale de gestiune obligatorii, care să facă obiectul unui audit adecvat, efectuat de către autoritățile naționale de audit, și care să fie consolidate de către Curtea de Conturi; regretă că nu au fost întreprinse alte demersuri în acest sens;
12. consideră de maximă importanță monitorizarea la nivel european a comportamentului fraudulos; este surprins de faptul că directorul general OLAF, în Prioritățile politicii de investigare pentru 2012 și 2013, a introdus praguri sectoriale pentru impactul financiar probabil, astfel încât cazurile în care impactul financiar probabil se află sub pragul respectiv sunt trecute în plan secundar și probabil nu vor fi deschise niciodată; observă că pragul în sectorul vamal este de 1 000 000 EUR, iar pentru fonduri SAPARD de 100 000 EUR, pentru fondurile agricole de 250 000 EUR, pentru fondurile structurale de 500 000 EUR, pentru FEDER de 1 000 000 EUR, pentru cheltuielile centralizate și ajutorul extern de 50 000, și de 10 000 EUR pentru sectorul personalului UE; este de părere că această decizie este inacceptabilă; solicită directorului general să schimbe de urgență practica actuală și să renunțe la metoda cu praguri, de prioritizare a activităților;
13. solicită ca actele de corupție care afectează interesele financiare ale Uniunii Europene să fie considerate fraude în vederea aplicării articolului 325 alineatul (5) din TFUE și să fie incluse în Raportul anual al Comisiei Europene privind protejarea intereselor financiare ale UE – combaterea fraudei;
14. subliniază că rata condamnărilor în cazuri care implică infracțiuni împotriva bugetului Uniunii variază semnificativ la nivelul Uniunii Europene de la un stat membru la altul, încadrându-se între 14 % și 80 %; subliniază că armonizarea sistemelor de drept penal ale statelor membre este în continuare limitată, în timp ce cooperarea judiciară necesită consolidare; solicită o legislație europeană ambițioasă complementată de o mai bună cooperare și coordonare între toate statele membre pentru a se asigura aplicarea de sancțiuni severe persoanelor care comit fraude și a se descuraja comportamentele frauduloase;
15. ia act de faptul că suma care trebuie recuperată ca urmare a neregulilor detectate în 2011 s-a ridicat la 321 de milioane EUR dintre care 166 de milioane EUR au fost deja recuperați de către statele membre; în această privință, observă că în 2011 rata de recuperare pentru resursele proprii tradiționale a crescut la 52 % în comparație cu 46 % în 2010;
16. ia în considerare raportul OLAF pe 2011 și prezentarea sa generală a progreselor privind acțiunile judecătorești, în acțiunile intentate în perioada 2006-2011, potrivit cărora peste

¹ Parlamentul European, Studiu privind descurajarea fraudelor cu fonduri ale UE prin jurnalismul de anchetă în UE-27, 2012, p. 71.

² JO C 296 E, 2.10.2012, p. 40.

jumătate dintre acțiuni așteaptă o hotărâre judecătorească¹; este de părere că ar trebui acordată o atenție specială cazurilor de fraudă în sectorul vamal, care se numără printre domeniile cu cele mai ridicate rate de corupție sistemică din Europa;

17. constată cu îngrijorare faptul că, din cauza crizei economice actuale, Comisia nu prevede o sporire a fondurilor acordate de UE autorităților de aplicare a legii din statele membre, cu scopul de a asigura o mai bună protejare a intereselor financiare ale UE, ca o componentă a noii sale strategii globale; consideră că această strategie ar trebui să reprezinte un răspuns consecvent și cuprinzător menit să contribuie la scăderea contrabandei și la creșterea veniturilor colectate și, prin urmare, să asigure rentabilitatea acestei investiții în viitor;

Venituri - resurse proprii

18. reamintește faptul că colectarea adecvată a TVA-ului și a taxelor vamale influențează atât economiile statelor membre, cât și bugetul UE, și că toate statele membre ar trebui să aibă ca prioritate de vârf îmbunătățirea sistemelor de colectare a veniturilor și garantarea că toate tranzacțiile sunt înregistrate oficial și scoase din economia subterană;
19. subliniază, în acest context, că evaziunea fiscală și evitarea plății impozitelor reprezintă un risc major pentru finanțele publice ale UE; subliniază faptul că, estimativ, în fiecare an în UE se pierd o mie de miliarde de euro din banii publici din cauza evaziunii fiscale și a evitării plății impozitelor, ceea ce reprezintă în mare un cost de 2 000 EUR pentru fiecare cetățean european; subliniază că, în medie, pierderile fiscale depășesc în prezent în Europa bugetul total alocat de statele membre sănătății și reprezintă de peste patru ori bugetul alocat educației în UE;
20. subliniază că, din cauza mecanismului de echilibrare a bugetului UE cu veniturile în funcție de VNB, fiecare euro pierdut prin fraudele vamale și de TVA trebuie plătit de cetățenii UE; consideră de neacceptat faptul că operatorii economici care se angajează în activități frauduloase sunt, de fapt, subvenționați de contribuabilii UE; subliniază că lupta împotriva evaziunii fiscale ar trebui să devină principala prioritate atât pentru Comisie, cât și pentru statele membre; solicită statelor membre să își simplifice sistemele lor fiscale și să asigure o mai mare transparență a lor, deoarece fraudă fiscală este facilitată prea des de sisteme fiscale complexe și opace;
21. îndeamnă Comisia să îmbunătățească coordonarea cu statele membre pentru a colecta date fiabile privind discrepanțele existente în țările respective în materie de taxe vamale și de TVA și să raporteze periodic Parlamentului în acest sens;
22. salută faptul că un procent de 98% din resursele proprii tradiționale este recuperat fără probleme deosebite, dar constată variații de performanță în rândul statelor membre în ceea ce privește recuperarea restului de 2%²;

Domeniul vamal

23. subliniază că, în ceea ce privește resursele proprii tradiționale, veniturile din taxele

¹ Raportul OLAF pe 2011, tabelul 6, p. 22

² Studiu comandat de Parlament privind „Diferențele de performanță administrativă între statele membre care recuperează resursele proprii tradiționale ale Uniunii Europene”.

vamale reprezintă o sursă importantă de venit pentru guvernele statelor membre, care rețin 25% pentru a acoperi costul colectării; reiterează faptul că prevenirea eficientă a neregulilor și a fraudei din acest domeniu protejează interesele financiare ale Uniunii și are consecințe importante pentru piața internă, eliminând avantajul neloyal de care se bucură operatorii economici care evită plata taxelor în detrimentul celor care își îndeplinesc obligațiile ce le revin în acest sens; accentuează faptul că miezul problemei se află în importurile nedeclarate sau cele care eludează supravegherea vamală;

24. este profund preocupat de concluzia Curții de Conturi potrivit căreia există deficiențe grave în ceea ce privește supravegherea vamală la nivel național¹;
25. subliniază faptul că uniunea vamală reprezintă o arie de competență exclusivă a UE și că, prin urmare, este obligația Comisiei să aplice toate măsurile necesare pentru a garanta că autoritățile vamale ale statelor membre acționează în mod unitar și să monitorizeze aplicarea acestor măsuri;
26. propune studierea creării unui corp de funcționari vamali europeni specializați în lupta antifraudă, care ar sprijini autoritățile vamale naționale;
27. reamintește că 70% din procedurile vamale din UE sunt simplificate; este profund preocupat de constatările Curții de Conturi din Raportul său special nr. 1/2010 care a revelat deficiențe grave în acest domeniu, a constatat audituri de o slabă calitate sau documentate necorespunzător, utilizarea redusă a tehnicilor de prelucrare automată a datelor, uzul excesiv al practicilor de simplificare și audituri ex post de o calitate slabă;
28. subliniază faptul că soluțiile IT moderne și accesul direct la date sunt cruciale pentru funcționarea eficientă a uniunii vamale; consideră că soluțiile existente sunt nesatisfăcătoare; este preocupat, în special, de constatarea din primul Raport de activitate pe 2011 al Eurofisc², publicat în mai 2012, conform căreia în majoritatea statelor membre administrațiile fiscale nu au acces direct la datele vamale și că, prin urmare, nu este posibil să se efectueze verificări încrucișate cu datele fiscale;
29. regretă faptul că Comisia și statele membre nu au reușit să asigure punerea în aplicare la timp a codului vamal modernizat; subliniază că beneficiile financiare, estimate ca fiind pierdute din cauza întârzierii în punerea în aplicare a noului cod vamal, se ridică la circa 2,5 miliarde de euro în economii operaționale anuale la costurile de conformitate, în cazul aplicării unui regim maxim, și chiar la 50 de miliarde EUR pe piața comercială internațională extinsă³; solicită Comisiei să evalueze costul amânării aplicării integrale a codului vamal modernizat, cuantificând consecințele bugetare ale acestei amânări;
30. subliniază necesitatea de a se intensifica și mai mult lupta împotriva fraudei din domeniul vamal și salută crearea unui sistem informatic antifraudă privind tranzitul (ATIS), care

¹ Raportul anual al Curții de Conturi referitor la execuția bugetului privind exercițiul financiar 2011, însoțit de răspunsurile instituțiilor.

² Rețeaua de schimburi rapide de informații specifice între statele membre, instituită prin Regulamentul (UE) nr. 904/2010.
Studiu al Parlamentului European: „Foaie de parcurs către piața unică digitală”, disponibil la:

<http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201209/20120914ATT51402/20120914ATT51402EN.pdf>

reprezintă un fișier centralizat ce permite tuturor autorităților competente să fie informate cu privire la deplasările bunurilor în tranzit în cadrul UE;

31. având în vedere succesul înregistrat de operațiunile vamale comune desfășurate în 2011 între UE și statele sale membre și unele state terțe, încurajează desfășurarea periodică de astfel de operațiuni care să vizeze contrabanda cu bunuri sensibile și fraudă din anumite sectoare care prezintă un risc ridicat; subliniază că operațiunile vamale comune desfășurate în 2011 au avut ca rezultat confiscarea a 1,2 milioane de țigarete și detectarea a peste 1,7 milioane EUR reprezentând fraude fiscale și vamale;

TVA

32. reamintește că funcționarea corectă a procedurilor vamale are consecințe directe asupra calculării taxei pe valoarea adăugată; regretă deficiențele constatate în acest domeniu de Curtea de Conturi; este profund îngrijorat în special de constatarea Curții din Raportul său special nr. 13/2011 potrivit căreia doar aplicarea regimului vamal 42¹ a reprezentat în 2009 pierderi extrapolate de aproximativ 2 200 de milioane EUR în cele șapte state membre auditate de Curte², reprezentând 29 % din TVA-ul aplicabil teoretic pentru valoarea impozabilă a tuturor importurilor realizate în temeiul regimului vamal 42 în 2009 în cele șapte state membre;
33. este profund îngrijorat de faptul că fraudă în materie de TVA este larg răspândită; constată faptul că, de la introducerea sa, modelul de colectare a TVA-ului a rămas neschimbat; subliniază că acest model este învechit, având în vedere numeroasele schimbări ale mediului tehnologic și economic care au avut loc; subliniază faptul că inițiativele în domeniul impozitării directe necesită o decizie unanimă din partea Consiliului; regretă blocarea de către Consiliu a două inițiative importante menite să combată fraudă în materie de TVA, și anume propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește un mecanism de reacție rapidă împotriva fraudelor în materie de TVA (COM(2012)0428) și Propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE cu privire la aplicarea opțională și temporară a mecanismului de taxare inversă în legătură cu furnizarea anumitor bunuri și servicii care prezintă risc de fraudă (COM(2009)0511)³;
34. subliniază nevoia conectării în timp real a tranzacțiilor de afaceri cu autoritățile fiscale pentru a combate evaziunea fiscală;
35. consideră că eliminarea tranzacțiilor neînregistrate poate contribui la reducerea TVA-ului care rămâne necollectat;

¹ Regimul utilizat de un importator pentru a obține o scutire de TVA în cazul în care bunurile importate vor fi transportate către alt stat membru și TVA-ul este datorat în statul membru de destinație.

² Din care 1 800 de milioane EUR s-au înregistrat în cele șapte state membre selectate, iar 400 de milioane EUR în cele 21 de state membre de destinație a bunurilor importate cuprinse în eșantion.

³ Răspunsurile Comisarului Șemeta la chestionarul prezentat de Comisia CONT - disponibil la:
<http://www.europarl.europa.eu/committees/en/cont/publications.html?id=CONT00004#menuzone>

Contrabanda cu țigarete

36. recunoaște că contrabanda cu mărfuri pentru care se percep taxe mari provoacă pierderi de venituri semnificative atât pentru bugetul UE, cât și pentru bugetele statelor membre și că pierderile directe în ceea ce privește veniturile vamale numai ca urmare a contrabandei cu țigarete sunt estimate la peste 10 miliarde EUR pe an;
37. subliniază că traficul de țigarete reprezintă o sursă importantă de finanțare pentru grupurile infracționale organizate internaționale și evidențiază, prin urmare, rolul important al consolidării dimensiunii externe a planului de acțiune al Comisiei de combatere a contrabandei cu țigarete și alcool la frontiera răsăriteană a Uniunii, care prevede sprijinirea consolidării capacităților în țările vecine, furnizarea unei formări și asistențe tehnice, sensibilizarea, accelerarea cooperării operaționale, precum operațiunile vamale comune (OVC), și împărtășirea informațiilor strategice și consolidarea cooperării internaționale; subliniază, în special, importanța colaborării dintre statele membre, Rusia și țările din Parteneriatul estic (Armenia, Azerbaidjan, Belarus, Georgia, Moldova și Ucraina) în vederea punerii în aplicare a acțiunilor specifice propuse în cadrul planului de acțiune;
38. recunoaște faptul că frontiera răsăriteană reprezintă o zonă geografică deosebit de vulnerabilă în acest context; salută publicarea de către Comisie a unui plan de acțiune vizând combaterea contrabandei cu țigarete și alcool de-a lungul frontierei răsăritene a UE;
39. salută activitățile OLAF de punere în aplicare a planului de acțiune menționat mai sus; salută, în special, succesul „Operațiunii Barrel”, care a implicat cooperarea a 24 de state membre și a Norvegiei, Elveției, Croației și Turciei, precum și sprijinul activ acordat de Direcția Generală Impozitare și Uniune Vamală, de Europol, Frontex și Organizația Mondială a Vămirilor, operațiune ce a avut ca rezultat confiscarea a 1,2 milioane de țigarete;
40. salută adoptarea la 12 noiembrie 2012 a Protocolului privind eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la cea de-a cincea sesiune a Conferinței părților din cadrul Convenției-cadru pentru controlul tutunului a Organizației Mondiale a Sănătății;

Cheltuieli

41. reamintește că 94% din bugetul UE este investit în statele membre și că, în aceste vremuri dificile din punct de vedere economic, cheltuirea corespunzătoare a banilor este de o importanță vitală; prin urmare, consideră că lupta împotriva fraudării bugetului UE în cadrul tuturor programelor de finanțare pentru a facilita recuperarea fondurilor pierdute trebuie să reprezinte o prioritate, pentru a se asigura că bugetul UE este cheltuit pentru principalele sale obiective, cum ar fi crearea de locuri de muncă și creștere economică;
42. deplânge faptul că majoritatea neregulilor privind cheltuielile UE este comisă la nivel național;
43. subliniază că în detectarea schemelor frauduloase este esențială o mai mare transparență care să permită un control adecvat; reamintește că anii trecuți Parlamentul a îndemnat Comisia să adopte măsuri pentru a asigura o transparență completă a beneficiarilor de fonduri europene; regretă faptul că această măsură nu a fost aplicată; reiterează, prin

urmare, solicitarea către Comisie de a concepe măsuri care să crească transparența acțiunilor juridice și un sistem în care toți beneficiarii de fonduri europene sunt publicați pe același site, indiferent cine este administratorul fondurilor și pe baza unor categorii standard de informații care să fie furnizate de către toate statele membre în cel puțin o limbă de lucru a Uniunii; invită statele membre să coopereze cu Comisia și să-i furnizeze informații complete și corecte referitoare la beneficiarii fondurilor UE gestionate de statele membre; invită Comisia să acționeze cu prioritate pentru a evalua sistemul „gestiunii repartizate” și pentru a prezenta Parlamentului un raport;

Agricultura

44. salută faptul că Țările de Jos, Polonia și Finlanda și-au îmbunătățit gradul de conformitate în ceea ce privește coerența raportărilor și că nivelul general de conformitate pentru UE 27 este de circa 93%, reprezentând o creștere a ratei din 2010, care a fost de 90%;
45. subliniază totuși că, deoarece la nivelul sectoarelor publice din UE s-au raportat cel puțin 20 de milioane de cazuri de corupție de rând, este evident faptul că acest fenomen are un efect în lanț asupra acelor sectoare ale administrației publice din statele membre (și asupra politicianilor corespunzători) care sunt responsabile de gestionarea fondurilor europene și a altor interese financiare¹; subliniază că numărul de nereguli raportate ca fraude în domeniul agriculturii în 2011, un total de total 139, nu reflectă situația reală; avertizează asupra faptului că Comisia s-a adresat statelor membre și și-a exprimat îngrijorarea cu privire la faptul că datele raportate cu privire la activități frauduloase s-ar putea să nu fie întrutotul fiabile, fapt admis chiar de Comisie, ținând cont de numărul redus de cazuri de fraudă raportate în anumite state membre; solicită continuarea cooperării și a partajării celor mai bune practici din statele membre în vederea combaterii cazurilor de fraudă și raportării acestora către Comisie;
46. rămâne preocupat de nivelurile suspect de reduse ale fraudelor raportate de Franța, Germania, Spania și Regatul Unit, având în vedere în special dimensiunea lor și sprijinul financiar primit; regretă faptul că, în raportul său anual, Comisia nu oferă un răspuns definitiv la întrebarea dacă nivelurile reduse ale fraudelor raportate de Franța, Germania, Spania și Regatul Unit sunt rezultatul neconformării la principiile de raportare sau denotă capacitatea sistemelor de control instituite de aceste state membre de a detecta fraudă; solicită statelor membre sus-menționate să furnizeze cât mai curând posibil explicații detaliate și complete privind nivelurile lor reduse ale fraudelor raportate;
47. constată că numărul redus de cazuri de fraudă raportate în anumite state membre ar putea fi explicat prin faptul că diverse activități, recunoscute ca frauduloase într-un anumit stat membru, ar putea să nu fie considerate neapărat drept ilegale în alt stat membru; prin urmare, îndeamnă Comisia să le identifice și să aducă clarificări în astfel de circumstanțe, uniformizând criteriile de definire a fraudei și transmițându-le tuturor statelor membre;
48. solicită Comisiei să verifice sistemul de raportare a cazurilor frauduloase și să armonizeze practicile statelor membre de combatere a fraudei și a modului de raportare a acestora către Comisie; consideră că aceasta are drept scop sporirea eficienței investigațiilor

¹ Comisia specială pentru crimă organizată, corupție și spălare de bani (CRIM) 2012-2013, Document tematic privind corupția, domeniile de corupție sistemică din administrația publică a statelor membre și măsurile adoptate în vederea combaterii efectelor negative pentru UE, noiembrie 2012, p. 2

întreprinse contribuind, în același timp, la clarificarea drepturilor procedurale ale persoanelor vizate de investigații;

49. subliniază că, în scopul combaterii viitoare a fraudelor legate de utilizarea fondurilor PAC, nu este suficientă doar adoptarea unei soluții de tip statistic la această problemă, ci trebuie analizate și metodele de fraudare, mai ales în cazurile grave; de asemenea, consideră că statele membre trebuie să prezinte Comisiei rapoarte cu privire la orice nereguli pe care le-au constatat și care să facă obiectul unei analize riguroase referitoare la neregulile raportate ca fiind de natură frauduloasă;
50. subliniază faptul că, în temeiul articolului 43 din regulamentul orizontal actualizat, Comisia ar trebui să fie împuternicită să reducă sau să suspende plățile lunare sau intermediare către un stat membru, dacă una sau mai multe dintre componentele esențiale ale sistemului național de control în cauză nu există sau nu sunt eficiente din cauza gravității sau a persistenței deficiențelor descoperite sau dacă sumele plătite în mod necorespunzător nu sunt recuperate cu rigoarea necesară, și dacă:
 - (a) oricare din deficiențele menționate mai sus are caracter continuu și a stat la baza a cel puțin două acte de punere în aplicare în temeiul articolului 54 din respectivul regulament, de excludere de la finanțarea din partea Uniunii a unor cheltuieli relevante prezentate de statul membru în cauză; sau
 - (b) Comisia conchide că statul membru în cauză nu poate să pună în aplicare măsurile necesare pentru remedierea situației în viitorul apropiat, conform unui plan de acțiune cu indicatori clari privind progresele de stabilit în consultare cu Comisia;
51. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că, la sfârșitul exercițiului financiar 2011, suma totală a tuturor contractelor FEGA, pe care autoritățile naționale aveau obligația să o recupereze de la beneficiari, se ridică la 1,2 miliarde EUR;
52. îndeamnă Comisia să adopte toate măsurile necesare pentru a institui un sistem eficient de recuperare, având în vedere evoluțiile în cadrul actualei reforme și să informeze Parlamentul European cu privire la progresele înregistrate în raportul său de anul viitor privind protejarea intereselor financiare ale UE;
53. subliniază că ar trebui reintrodusă procedura „infrațiunii minore” și că nu trebuie realizată recuperarea în temeiul articolului 56 alineatul (3) din regulamentul orizontal actualizat în cazurile în care costurile deja suportate împreună cu eventualele costuri pentru recuperare depășesc suma care trebuie recuperată; în vederea simplificării administrative la nivel local, invită Comisia să considere această condiție îndeplinită dacă suma care trebuie recuperată de la beneficiar în contextul unei plăți unice nu depășește 300 EUR; subliniază că reducerea poverii administrative prin neurmărirea recuperării sumelor mici și foarte mici permite autorităților naționale și regionale să investigheze într-un mod mai eficient neregulile mai grave și să ia măsuri adecvate împotriva acestora.
54. atrage atenția asupra faptului că, la controalele financiare în domeniul agricol din cadrul procedurilor de control al conformității, Comisia a efectuat corecții financiare în valoare de 822 de milioane EUR; subliniază, de asemenea, că valoarea totală a corecțiilor stabilite era de 1 068 milioane EUR; observă cu îngrijorare că, în 2011, rata de recuperare pentru agricultura și dezvoltare rurală a scăzut la 77 % în comparație cu 85 % în 2010;

55. subliniază că trebuie acordată atenție modalităților de optimizare a procedurilor de rambursare, care încă sunt relative îndelungate;

Politica de coeziune

56. salută faptul că, în 2011, Comisia a executat corecții financiare în valoare de 624 de milioane EUR din suma de 673 de milioane EUR și că rata de recuperare pentru politica de coeziune a crescut la 93% în comparație cu 69% în 2010; subliniază totuși că rata cumulată a executării corecțiilor financiare se ridică numai la 72% și că au rămas de recuperat 2,5 miliarde EUR;
57. solicită Comisiei și statelor membre să simplifice normele privind achizițiile publice și normele procedurale privind gestionarea fondurilor structurale;
58. ia act de faptul că anumite state membre mari, cum ar fi Franța, nu au raportat nicio neregulă de natură frauduloasă în domeniul politicii de coeziune în 2011; solicită Comisiei să analizeze motivele acestei situații și să stabilească dacă sistemele de supraveghere și control din statele membre care nu raportează nicio fraudă funcționează eficient;
59. salută faptul că Franța a reușit să finalizeze implementarea Sistemului de gestionare a neregulilor (IMS);

Relații externe, ajutor și extindere

60. ia cu îngrijorare act de faptul că, la capitolul 7 („Relații externe, ajutor și extindere”) din Raportul anual al Curții Europene de Conturi privind execuția bugetului UE pentru 2011, Curtea a subliniat erori privind plățile finale care nu fuseseră identificate în cadrul controalelor efectuate de Comisie și a ajuns la concluzia că respectivele controale efectuate de Comisie nu sunt pe deplin eficiente; invită Comisia să țină seama de recomandările Curții de Conturi și de avizul privind descărcarea de gestiune astfel încât să-și îmbunătățească mecanismele de monitorizare pentru a asigura cheltuirea eficientă și adecvată a fondurilor;
61. sugerează ca acele concluzii la care a ajuns Curtea de Conturi și recomandările acesteia referitoare la acțiunea externă a UE, în special la misiunile UE, să fie luate în considerare atunci când se revizuiesc progresele acestora față de obiectivele stabilite sau când se analizează posibilitatea extinderii mandatului lor pentru a asigura utilizarea eficientă și adecvată a fondurilor puse la dispoziție; ia act de observația referitoare la existența unor disfuncționalități la nivelul procedurilor de achiziții publice și al licitațiilor din cadrul acțiunilor Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) și invită SEAE să le corecteze în cel mai scurt timp.
62. salută politicile antifraudă de la nivelul UE care includ un grad mai ridicat de cooperare cu țările terțe, precum sistemul informatic antifraudă privind tranzitul (accesibil țărilor care fac parte din Asociația Europeană a Liberului Schimb), asistența administrativă reciprocă (MAA) și dispozițiile antifraudă conexe la care participă țări terțe, precum și operațiunile vamale comune care au avut loc în 2011, cum ar fi operațiunea „Fireblade” (cu participarea Croației, Ucrainei și Moldovei) și operațiunea „Barrel” (cu participarea Croației, Turciei, Norvegiei și Elveției); salută rezultatele acestor acțiuni și impactul lor financiar;

63. ținând seama de faptul că, într-o lume mondializată, fraudele sunt comise tot mai frecvent la nivel transfrontalier, subliniază importanța existenței unui cadru juridic puternic cu angajamente clare din partea țărilor partenere și salută includerea unor dispoziții antifraudă în acordurile bilaterale noi sau renegociate, inclusiv în proiectele de acord cu Afganistan, Kazahstan, Armenia, Azerbaidjan și Georgia și, într-o versiune simplificată, cu Australia, și invită Comisia și SEAE să elaboreze o clauză standard pentru includerea acestor dispoziții în toate acordurile bilaterale și multilaterale noi sau renegociate cu țări terțe;
64. ia act de scăderea numărului de nereguli și diminuarea impactului financiar al acestora constatate cu privire la fondurile de preaderare analizate în raportul pe 2011; salută faptul că rata de recuperare a fondurilor UE plătite în mod necorespunzător în cadrul asistenței pentru preaderare s-a îmbunătățit în mod semnificativ, dar constată că aceasta este în continuare de doar 60%; recunoaște, în același timp, că există diferențe semnificative între beneficiari în ceea ce privește neregulile raportate, acestea indicând, în principal, stadiul de adoptare și de punere în aplicare ale Sistemului de gestionare a neregulilor (SGN); invită, prin urmare, Comisia să monitorizeze în continuare îndeaproape punerea în aplicare a SGN în toate țările care beneficiază de acest instrument; sprijină invitația adresată de Comisie în special Croației de a pune pe deplin în aplicare SGN, invitație careia trebuie în continuare să i se dea curs, în pofida asistenței și formării acordate, precum și invitația adresată Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei de a pune în aplicare acest sistem; observă că 26 de milioane EUR au fost recuperați din cazurile raportate în 2011;
65. salută obiectivul Comisiei de a sprijini Croația și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei în eforturile lor de a implementa IMS;

OLAF

66. reiterează faptul că este necesară continuarea consolidării independenței, eficienței și eficacității OLAF, inclusiv a independenței și funcționării Comitetului de supraveghere a OLAF; solicită OLAF și Comitetului de supraveghere să ia măsuri în vederea îmbunătățirii relației lor de colaborare, întrucât aceasta a fost descrisă în cadrul unui raport emis de Comisia pentru afaceri europene a Camerei Lorzilor din Regatul Unit drept una de ostilitate deschisă, în special din cauza lipsei unui acord între cele două părți cu privire la caracterul precis al rolului Comitetului de supraveghere; solicită Comisiei să examineze modalități de realizare a unei contribuții constructive la îmbunătățirea comunicării și a relațiilor de colaborare între OLAF și Comitetul său de supraveghere;
67. salută progresele din cadrul negocierilor privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 COM(2011)0135); consideră că acest regulament ar trebui adoptat cât de curând posibil; se declară totuși convins că, în lumina celor mai recente evoluții din jurul OLAF și al modului în care au fost efectuate anchetele sale, ar trebui luate în considerare recomandările Comitetului de supraveghere, din anexa 3 la Raportul său anual de activitate pentru 2012; consideră inacceptabil faptul că Comitetului de supraveghere, în calitatea acestuia de organ care supraveghează aplicarea garanțiilor procedurale, respectarea drepturilor fundamentale și respectarea de către personalul OLAF a normelor interne privind procedurile de

investigație, i-a fost refuzat în mai multe rânduri accesul direct la dosare în cazul unor investigații încheiate, inclusiv rapoartele finale de investigație transmise autorităților judiciare naționale;

68. menționează că această viitoare reformă va permite, între altele, OLAF să încheie acorduri administrative cu autoritățile competente din țările terțe și cu organizațiile internaționale, consolidând capacitatea OLAF de a combate fraudă în domeniile legate de dimensiunea de politică externă a UE; salută strategia antifraudă (COM(2011)0376) și, printre altele, includerea unor dispoziții antifraudă îmbunătățite în programele de cheltuieli din noul cadru financiar multianual pentru perioada 2014-2020; cu toate acestea, ia act cu îngrijorare de concluziile Comisiei, conform cărora nu există suficiente măsuri disuasive în ceea ce privește utilizarea abuzivă a bugetului UE în statele membre; salută propunerile Comisiei de soluționare a acestei probleme, recomandând totodată o cât mai mare implicare a țărilor terțe beneficiare;
69. ia act de preocupările formulate de Comitetul de supraveghere al OLAF în cadrul raportului său de activitate pe 2012, în special în ceea ce privește cazul transmis autorităților judiciare naționale în octombrie 2012 care a condus la demisia unui membru al Comisiei Europene, astfel cum se menționează la punctul 29 din raportul menționat mai sus; este de părere că aceste preocupări ar trebui să facă obiectul unei examinări detaliate de către autoritățile judiciare competente; evidențiază principiul respectării confidențialității și importanța non-ingerinței politice în procedurile juridice în curs de desfășurare;
70. este profund îngrijorat de raportarea Comitetului de supraveghere a OLAF; consideră că este inacceptabil că OLAF a întreprins măsuri de anchetă care le depășesc pe cele enumerate în mod explicit la articolele 3 și 4 din Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 privind OLAF, în prezent în vigoare, precum și pe cele conținute în viitorul text reformat; observă că măsurile de anchetă sus-menționate includ: pregătirea conținutului unei convorbiri telefonice pentru un terț cu o persoană care face obiectul anchetei; prezența pe parcursul conversației respective și înregistrarea acesteia; precum și solicitarea adresată autorităților administrative naționale de a pune la dispoziția OLAF informații pe care nu le dețin direct, care ar putea fi considerate ca privind dreptul la viață privată și la conversații, și utilizarea, colectarea și stocarea ulterioare ale unor astfel de informații de către OLAF;
71. este uimit de recurgerea la astfel de acțiuni deoarece, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, utilizarea unor astfel de metode poate fi considerată ca „amestec al unei autorități publice” în exercitarea dreptului la respectarea „vieții private”, a „corespondenței” și/sau a „comunicațiilor”, care trebuie să fie „prevăzut de lege” (articolul 7 din Carta drepturilor fundamentale a UE care corespunde articolului 8 din Convenția europeană a drepturilor omului);
72. reamintește faptul că nu poate fi acceptată nicio încălcare a drepturilor fundamentale de către OLAF sau de către oricare alte servicii ale Comisiei; face trimitere în acest sens la opinia Comitetului de supraveghere al OLAF, așa cum a fost exprimată în anexa 3 la raportul său de activitate pe 2012, conform căreia e posibil ca OLAF să fi depășit limita măsurilor de anchetă menționate în mod explicit la articolele 3 și 4 din regulamentul aflat în vigoare, printre altele în ceea ce privește pregătirea conținutului unei convorbiri telefonice pentru un terț cu o persoană care face obiectul anchetei și care este prezentă pe

parcursul convorbirii respective, aceasta fiind înregistrată; se așteaptă ca OLAF să explice în mod satisfăcător temeiul juridic pe baza căruia a întreprins măsurile de anchetă precum înregistrarea convorbirilor telefonice;

73. salută declarația formulată în cadrul raportului de activitate al Comitetului de supraveghere pe 2012 (punctul 53), conform căreia toate acțiunile de anulare a deciziilor OLAF au fost respinse ca inadmisibile de către Curtea de Justiție, în timp ce Ombudsmanul nu a constatat niciun caz de administrare defectuoasă; subliniază, de asemenea, că Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD) a constatat că OLAF a respectat, în general, normele de protecție a datelor, cu excepția unui caz în care AEPD a considerat ca OLAF a încălcat dreptul la protecția datelor cu caracter personal prin dezvăluirea nejustificată a identității unei persoane care a semnalat nereguli instituției din care făcea parte;
74. este profund îngrijorat de constatările Comitetului de supraveghere potrivit cărora OLAF nu a instituit un control prealabil al legalității pentru alte măsuri de anchetă decât cele enumerate în mod special în Instrucțiunile pentru personal privind procedurile de anchetă (ISIP); observă că această situație periclitează respectarea drepturilor fundamentale și garanțiile procedurale ale persoanele vizate;
75. solicită OLAF să informeze comisia competentă a Parlamentului cu privire la temeiul juridic în baza căruia este autorizat să pregătească și să asiste la înregistrarea convorbirilor telefonice ale persoanelor private fără consimțământul prealabil al acestora și să utilizeze conținuturile în scopul unor anchete administrative; își reiterează solicitarea ca OLAF să prezinte Parlamentului, în linie cu o solicitare similară din partea Consiliului, o analiză juridică a legalității acestor dosare în statele membre;
76. observă că încălcările cerințelor procedurale esențiale pe parcursul anchetelor pregătitoare ar putea afecta legalitatea deciziei finale adoptate pe baza anchetelor OLAF; consideră această situație ca prezentând un potențial de risc ridicat, deoarece astfel de încălcări ar atrage răspunderea juridică a Comisiei; solicită OLAF să rezolve imediat această deficiență prin desemnarea de experți judiciari corespunzător calificați pentru efectuarea verificărilor prealabile într-un interval de timp corespunzător;
77. consideră inacceptabilă participarea directorului general al OLAF la unele sarcini de anchetă, printre altele la interviuarea martorilor; observă, totodată, că directorul general se află într-un conflict de interese deoarece, în conformitate cu articolul 90a din Statutul funcționarilor și articolul 23 alineatul (1) din ISIP, el este autoritatea care primește plângeri împotriva anchetelor OLAF și decide dacă este adoptată sau nu o măsură adecvată în ceea ce privește orice nerespectare a garanțiilor procedurale; solicită directorului general al OLAF să se abțină pe viitor de la orice implicare directă în sarcinile de anchetă;
78. este îngrijorat că OLAF nu a efectuat întotdeauna o evaluare amănunțită a informațiilor primite în raport cu noțiunea de suspiciune suficient de serioasă; consideră o astfel de evaluare drept esențială pentru garantarea și consolidarea independenței OLAF față de instituții, organisme, birouri și agenții, precum și guverne, în cazul de față una dintre acestea din urmă aflându-se la originea sesizării;
79. este de părere că OLAF ar trebui să furnizeze întotdeauna informații Comitetului de supraveghere atunci când OLAF primește o plângere privind drepturile fundamentale și

garanțiile procedurale;

80. așteaptă informații suplimentare privind punctele menționate în raportul anual al Comitetului de supraveghere; recomandă transparență absolută în toate punctele menționate;
81. regretă faptul că în perioada 2006-2011 statele membre au luat măsuri judiciare ulterior anchetelor OLAF în 46 % dintre cazuri; este de părere că acest lucru nu este suficient și reamintește apelul adresat Comisiei și statelor membre de a asigura punerea în aplicare eficientă și la timp a recomandărilor formulate după anchetarea cazurilor de către OLAF;
82. consideră că statele membre ar trebui să aibă obligația de a prezenta informații anuale cu privire la modul în care s-a dat curs cazurilor transmise de către OLAF autorităților lor judiciare, inclusiv cu privire la sancțiunile penale și financiare aplicate în aceste cazuri;
83. este îngrijorat cu privire la observațiile conținute în Raportul anual al Comitetului de supraveghere potrivit cărora nu există date privind punerea în aplicare a recomandărilor OLAF în statele membre; consideră nesatisfăcătoare această situație și solicită OLAF să se asigure că statele membre furnizează date relevante și detaliate privind punerea în aplicare a recomandărilor OLAF și că Parlamentul European este informat în permanență;
84. recunoaște că, ulterior anchetelor OLAF, în 2011 au fost recuperați 691,4 milioane EUR dintre care 389 de milioane EUR privesc un singur caz din regiunea Calabria a Italiei în cadrul unor programe finanțate din fonduri structurale destinate lucrărilor la drumuri;
85. solicită ca potențialele fraude sau nereguli care au un impact financiar mai scăzut, în domeniul vamal (în cazul căruia pragul sub care OLAF nu întreprinde nicio măsură este de 1 milion EUR) și al fondurilor structurale (în cazul cărora pragul este de 500 000 EUR), să fie raportate statelor membre și ca statelor membre să li se ofere informații și șansa de a urma proceduri naționale antifraudă;
86. este profund îngrijorat cu privire la eficacitatea și funcționarea internă a OLAF, ținând cont de faptul că un OLAF puternic și bine gestionat este esențial în combaterea fraudei și a corupției acolo unde sunt implicați banii contribuabililor europeni; solicită, prin urmare, Comisiei ca, în cooperare cu comisia competentă a Parlamentului și atunci când răspunde la întrebările acestuia, să analizeze legalitatea operațiunilor OLAF, să adopte toate măsurile necesare pentru a îmbunătăți gestionarea OLAF și să formuleze soluții practice pentru a remedia deficiențele înainte de sfârșitul anului 2013; solicită Comisiei și Consiliului să suspende toate discuțiile și deciziile privind înființarea Parchetului European (EPPO);

Inițiativele Comisiei în domeniul activității de combatere a fraudelor

87. salută faptul că, ulterior solicitării adresate de Parlament, Comisia elaborează în prezent o metodologie de măsurare a costurilor implicate de corupția din achizițiile publice privind fondurile Uniunii;
88. salută inițiativa din programul de lucru pentru 2012 al Comisiei Europene de a proteja mai bine interesele financiare ale Uniunii Europene și comunicarea în acest sens privind protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene prin intermediul dreptului penal și al anchetelor administrative; subliniază că această inițiativă are ca scop înăsprirea

sancțiunilor împotriva activităților infracționale, inclusiv a corupției, și consolidarea protecției financiare a Uniunii Europene;

89. salută strategia antifraudă nouă a Comisiei (COM(2011)0376) și planul de acțiune internă (SEC(2011)0787) pentru punerea sa în aplicare, adoptate în iunie 2011, care au drept scop prevenirea și depistarea fraudelor la nivelul UE; în acest sens, solicită Comisiei să raporteze și să evalueze strategiile antifraudă stabilite în cadrul fiecărei direcții generale;
90. salută propunerea Comisiei de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal (COM(2012)0363 - propunere pentru Directiva PIF), care urmează să înlocuiască Convenția privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene și protocoalele sale de însoțire;
91. salută în special faptul că definiția intereselor financiare ale Uniunii din propunerea pentru Directiva PIF se referă și la TVA, conform hotărârii Curții Europene de Justiție, care a confirmat¹ că există o legătură directă între, pe de o parte, colectarea veniturilor provenind din taxa pe valoarea adăugată, în conformitate cu legislația aplicabilă a Uniunii și, pe de altă parte, disponibilitatea din cadrul bugetului Uniunii a resurselor din TVA corespunzătoare, deoarece orice lacună în colectarea primei categorii are potențial de a cauza o reducere la cea de-a doua categorie;
92. salută propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind programul Hercule III în vederea promovării unor activități în domeniul protecției intereselor financiare ale Uniunii Europene (COM(2011)0914), care reprezintă succesorul programului Hercule II, a cărui valoare adăugată a fost dovedită prin evaluarea intermediară;
93. observă că, deși Comisia întreprinde toate aceste inițiative pozitive, în prezent majoritatea politicilor urmate de combatere a corupției sunt pasive; solicită direcțiilor generale ale Comisiei să preîntâmpine cazurile de fraudă în propriile domenii de responsabilitate;
94. așteaptă cu interes prezentarea de către Comisie, anunțată pentru iunie 2013, a propunerii legislative privind înființarea Parchetului European, care va fi responsabil de a-i ancheta, a-i urmări și a-i deferi justiției pe cei care aduc atingere activelor gestionate de UE sau în numele UE;

o

o o

95. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curții de Conturi Europene, Comitetului de supraveghere a OLAF și OLAF.

¹ Hotărârea Curții din 15 noiembrie 2011 în cauza C-539/09, Comisia Europeană/Republica Federală Germania (JO C 25, 28.1.2012, p. 5).